

26è diumenge després de Pentecosta Ordre del culte del 19/11/2023

Preludi

Benvinguda i pregària

Himne: Cantem un càntic ple d'amor (5CG)
Música: W.B. Bradbry Lletra: Benjamí Planes

Crida a la lloança: Salm 123

Lectures bíbliques:

Sofonies 1: 7 i 12-18
1 Tessalonicencs: 5: 1-11

Himne: Es el Señor mi buen pastor (278 HC)
Lletra: Scottisch Psalter Música: Mel. Jessie
Seymour Irvine Arm. Tomas C.L. Pritchard

Proclamació de la paraula

Lectura evangeli: Mateu 25: 14-30
Pregària per la il·luminació
Predicació

Interludi musical

Resposta a la Paraula

Himne: Tinc la certesa, sóc del Senyor (229 CG)
Lletra: Noemí Celma Música: Phoebe P. Knapp

Vida Comunitària:

Presentació de les ofrenes
Anuncis

Himne: Que Jesús ens vessi la gràcia divina (61CG)
Lletra: Benjamí Planes

Benedicció

Postludi

Litúrgia: Anna Guinot
Predicació: Joel Cortés
Música: Robert Bailey
Lectures: Jordi Pérez
Diaques: Joan Salvador – Marta Huch
Butlletí: Rubén Pallàs

Església Protestant de Barcelona

Carrer dels Tallers, 26 – 08001 Barcelona – Tel. 680 87 32 62

Correu electrònic: info@esglesiatallers.org - web: www.esglesiatallers.org

Compte bancari: Triodos Bank IBAN: ES42 1491 0001 2820 2713 0323

on ara es reuneix la comunitat
grega d'Ucraïna.

Del 3 al 24 de desembre
tindrem els cultes d'Advent.

El dilluns 25 de desembre
tindrem el Culte de Nadal.

El dissabte 13 de gener, a les
18h, el nostre temple acollirà el
concert de Nadal, organitzat per
l'IBEC, amb la participació de la
Coral Al-Ieluaia.

Del 18 al 25 de gener de 2024
celebrarem la Setmana de
Pregària per la Unitat dels
Cristians, amb diferents actes:

- **El dijous 18 de gener** acte
inaugural a la Catedral de
Barcelona.

- **Divendres 19 de gener** acte a
la Catedral de Sant Feliu.

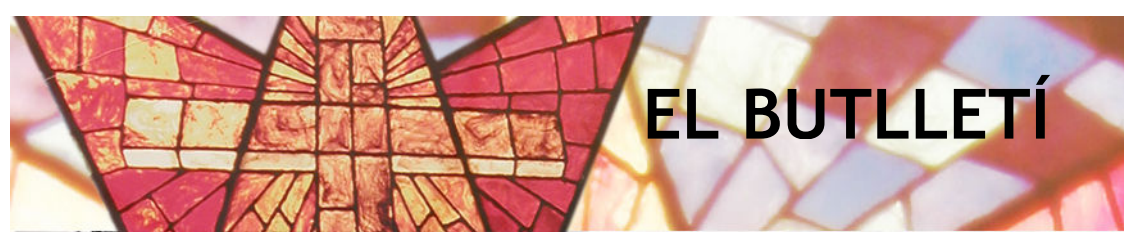
- **Dissabte 20 de gener** acte de
l'EEC a l'Església Protestant de
Barcelona-Centre.

- **El dijous 25** acte de la nostra
comunitat junt amb la
parròquia del Carme, aquest
any farem a la seva església la
celebració (Carrer Bisbe
Laguarda 10).

Els Joves de la IEE (*Kairos*,
tiempo de oportunidad) estan
preparant una sortida pel proper
any. Serà el cap de setmana del 9
a l'11 de febrer a la Serra de
Guadarrama. La trobada és
per majors de 18 anys.

EL NEN DE NADAL

Recordeu el que hem posat als
anterior butlletins: 19 i 26/11 es
recolliran les caixes. O bé:
<https://operacionninelanavida.org/>

EL BUTLLETÍ

Església Protestant de Barcelona - Centre

Nº 1902 de 19 de Novembre de 2023

Qui vol la pau?

Sembla que no aprenem. La història es repeteix com la roda de fira que gira i gira sense fi i sempre repeteix el mateix moviment. La guerra Palestino-Israeliana és un conflicte que es remunta al 1948. La idea d'un estat Israelità es remunta a finals del segle XIX, promogut pel moviment sionista, perseguia la creació d'un estat jueu en la terra promesa. Les primeres emigracions van començar el 1881, però va ser a partir de 1930 que a conseqüència de la persecució nazi vam haver-hi les onades més importants. En aquell temps Palestina era un protectorat britànic. Amb el creixement de les comunitats palestines i jueves, van començar els primers enfrontaments. Davant aquest panorama el Regne Unit va acudir a Nacions Unides que va emetre la resolució 181 (II) que dividia Palestina en dos estats: un àrab i un jueu. El 14 de maig de 1948 Es proclama la independència d'Israel. Els estats àrabs van atacar l'endemà provocant la guerra de la independència on Israel va guanyar més territoris. A partir d'aquí, els conflictes s'han succeït fins a l'octubre d'enguany.

L'atac de Hamàs ha provocat la ira d'Israel. ¿és just que Israel s'hi torni? La qüestió no és si és just que Israel s'hi torni, la qüestió és preguntar-se on està la justícia? La població, conduïda pels grans senyors de la guerra no vol la justícia ni la pau. La població només vol venjança, matança i aniquilació. L'odi es respira per totes dues bandes. La població de Gaza viu en un apartheid de facto. Em dol molt que el poble jueu que va viure l'holocaust, es comporti així amb el poble palestí. Però també em dol molt l'amenaça terrorista que viu permanentment Israel. El conflicte només genera dolor i retroalimenta més dolor. M'entristeix pensar que la població palestina i israeliana només pensa en venjança. I em pregunto: qui vol la pau?

Yitshaq Rabbín juntament amb Ximon Peres i Iàssir Arafat van rebre el premi Nobel de la pau pels acords d'Oslo on Israel cedia territoris a canvi de fronteres segures. Yitshaq Rabbín creia fermament en la pau sota la fórmula de pau a canvi de territoris conquerits en els diferents enfrontaments bèl·lics. Després de la històrica encaixada de mans amb Yasser Arafat, Yitzhak Rabbín va dir en nom del poble israelità: "Nosaltres que hem lluitat contra vosaltres, els palestins, us diem avui en veu alta i clara: ja n'hi ha prou de sang i llàgrimes. Prou!"

Però, qui vol la pau? Després de la signatura dels acords d'Oslo, hi va haver moltes manifestacions de protesta a Israel en oposició als Acords d'Oslo, però Rabbín va es va

mantenir ferm i va dir que mentre tingués la majoria a la Knesset ignoraria les protestes dels manifestants. Hamàs i altres faccions palestines, també es van oposar als acords d'Oslo i van llançar atemptats suïcides contra Israel per tal de desestabilitzar el procés de pau. Qui vol la pau?

El 4 de novembre de 1995 Rabbín va assistir a una manifestació massiva en suport als acords d'Oslo. Quan va acabar la concentració, Rabbín, mentre es dirigia al seu cotxe, Yigal Amir, un jueu d'extrema dreta li va disparar tres trets que li van provocar la mort. A partir de llavors, els extremistes dels dos bàndols van afeblir el procés de pau. Per un costat la construcció del mur de Cisjordània i les restriccions al desenvolupament per part d'Israel i els atemptats terroristes per part dels palestins i sobretot per una societat polaritzada pels partits extremistes han dinamitat els acords d'Oslo.

Els atacs suïcides palestins van provocar una radicalització de la societat israeliana i el 1996 el partit polític Likud, liderat per Benjamin Netanyahu va arribar a primer ministre. La seva política va estar marcada per una desacceleració del procés de pau. Qui vol la pau?

El 1999 el partit laborista liderat per Ehud Barak va guanyar les eleccions. Sota els auspicis del president Clinton, es reprenen negociacions per la pau a Camp David. Aquestes negociacions van fracassar sobretot pel control de la ciutat de Jerusalem. El responsable del fracàs s'atribueix a Arafat però en realitat la responsabilitat és compartida. Des de llavors hi ha hagut nombrosos intents de reconduir el procés de pau, però tots han fracassat fins que el 7 d'octubre Hamàs va llançar coets contra Israel i va començar la guerra actual. I em pregunto: Qui vol la pau?

Assistim impotents a uns actes inhumans i inacceptables, on la població civil és víctima del conflicte. No es tracta d'una guerra entre dos exèrcits, es tracta d'un intent d'aniquilació. És evident que no és una guerra de religió, és una guerra per territoris on es vol aniquilar mútuament per un tros de terra.

Llegeixo que el primer ministre israelià –Benjamin Netanyahu- ha esmentat la bíblia pronunciant el famós verset de Cohèlet "hi ha un temps de pau i un temps de guerra" com s'atreveix a citar la bíblia? Com s'atreveix a justificar la guerra citant la bíblia?

Jesús va dir ³⁴ »No us penseu que hagi vingut a portar la pau a la terra. No he vingut a portar la pau, sinó l'espasa. ³⁵ He vingut a desunir el fill i el pare, la filla i la mare, la nora i la sogra. ³⁶ Els enemics de cadascú seran la gent de casa seva. (Mt 10, 34:36)

Són paraules enigmàtiques i difícils d'entendre fins que el conflicte palestino-israelià t'obre els ulls. El camí fàcil és el camí de la violència, de l'odi, de la venjança, de la destrucció i de la mort. L'odi uneix els palestins i l'odi uneix els israelians. No hi ha res que uneixi tant com l'odi compartit. Però el qui discrepa de la guerra, el qui diu que prou de violència, el qui aixeca la bandera de la pau, aquest s'enfronta als seus. Pels lluitadors per la pau, l'enemic no és l'adversari a batre, sinó el company, el pare, la mare, l'amic, tot aquell que no vol ni pot entendre el missatge de la pau, engegats com està per l'odi.

A la pau no s'hi arriba per la violència. Per la violència es pot arribar a la fi de les hostilitats, però no a la pau. A la pau s'hi arriba primer lloc reconeixent l'altre i entenent l'altre, no pot haver-hi pau si no hi ha reconeixement mutu, però a partir d'aquí cal recórrer un llarg i difícil

camí. Cal recórrer el camí del perdó, no hi ha pau si no hi ha voluntat de perdó. Cal recórrer el camí de la reconciliació. Una vegada recorreguts aquests camins cal la pau justa, perquè si no hi ha justícia no hi ha pau vertadera. Però aquests camins són difícils, durs, solitaris, plens d'incomprensió, d'insults i d'amenaques proferits pels propis conciutadans. Yitshaq Rabbín va ser assassinat per un Jueu perquè era un lluitador per la pau. La pau és un combat que es lliura primer en el nostre interior venent els nostres odis i les nostres pors i després enfrontant-nos amb els propis conciutadans

En aquest conflicte, tots dos han comès crims, no hi ha justos i injustos, no hi ha bons i dolents, són dos pobles que busquen aniquilar-se. Em pregunto: Què pretenia Hamàs amb l'atac del 7 d'octubre? Donar un motiu al criminal Netanyahu per arrasar Gaza? Aquest conflicte no necessita més bombes, ni més crims de guerra, ni més morts. Necessita valents que cridin fort i clar el mateix crit que va cridar Yitshaq Rabbín per tal d'aturar una guerra cruel, inhumana i que recorda massa els temps de l'holocaust: "Ja n'hi ha prou de sang i llàgrimes. Prou!". Però, continuo preguntant: Qui vol la pau?

Rubén Pallàs

ANUNCIS I COMUNICACIONS

FAMÍLIA CRISTIANA

Tinguem presents a les nostres oracions els germans que tenen problemes de salut i a les persones que en tenen cura. Que el Senyor els acompanyi cap a una presta recuperació.

CISTELLA SOLIDÀRIA

Tinc una proposta per fer a tots els que rebeu i llegiu el butlletí: Una de les coses que més necessiten els que s'acosten al "Chiringuito" són mantes; amb l'ajut del Wolfgang i la Maria hem trobat un lloc on les venen a 10 euros i hem pensat que com que ja estem a prop de Nadal, pot ser un bon regal per ells el rebre una manta per resguardar-se del fred de les nits de Barcelona. Si m'especificueu que els diners que ens feu arribar es per la manta, els hi farem arribar integres per aquesta finalitat. Millor que m'ho doneu en mà que ingressat al compte de l'església. Així ho rebran mes ràpidament. Esperem que us agradi la idea. Moltes gràcies a tots. Aquesta setmana hem comprat doble de formatge i doble de margarina. També pa de motllo i ens han portat força roba d'hivern i una maleta! A partir d'ara provarem de fer mes compres d'urgència i així el Wolfgang no haurà de fer tants viatges per venir a buscar-ho. A veure com va. Seguim pregant per tots ells i per la feina que fan. Ah! sabeu? També hem de donar gràcies per els germans de la nostra església que hi van a donar un cop de mà.

CANAL YOUTUBE

Podreu seguir el culte en directe a la pàgina de youtube a les 11.00 a l'adreça https://youtu.be/K_fOntupjt8 o a al web de l'església: www.esglesiatallers.org

AGENDA

Dijous 23 De novembre tindrem l'últim estudi bíblic de l'any, els reprendrem el proper 11 de gener

El proper consell d'església serà el **diumenge 26 de novembre**, a les 8:30h.

El dijous 14 de desembre tindrem la tradicional celebració de Nadal del GIR (Grup Interreligiós del Raval), aquest any es celebrarà a la Parròquia de Sant Josep i Santa Mònica (La Rambla 9, Barcelona),